

559 S. H. ANTELL – J. V. SNELLMAN 26.II 1866
 HUB, JVS handskriftssamling

Wärdaste Broder!

Då vi, för ett år sedan, träffades och samspråkade om Kuopio läns – och de nordliga trakternes i allmänhet bedröfliga ställning till följe af de flere, tätt på hvarann följda missväxt år, som hemsökt dem och störtat dem i detta elände, yttrade jag den åsigten att den ställning kronan eller staten derintills intagit, den nemkligen att af de trafikerande uppköpa säd för att derå försälja densamma åt folket, borde öfverflyttas på trafikanten sålunda, att denne understöddes af staten med lån emot fullgod säkerhet för uppköp af spannmål, hvilken han sedermera ägde utkreditera åt församlingarne efter med dem träffande öfverenskommelser. Du gillade i allo denna åsigt och Parviainen var också då den förste, som, för omförmäldt ändamål, erhöll ett större penninge lån af staten. Annu i dag anser jag denna metod för den lempligaste endast med den modification, att jag anser styrelsen aldrig böra gifva lån åt handlanderne för uppköp af utsädes spannmål ifrån Ryssland eller utländsk ort i allmänhet, enär erfarenheten visat, att slikt utsäde, är för vår nordliga landsort i högsta grad oförmånligt. Att också du ännu vidhåller förenämnda åsigt finner jag af ditt bref af den 20. dennes, hvilket mig i går tillhandakom och som jag nu skyndar att besvara. – Jag kommer att förorda Parviainens tilltänkta ansökning, om jag finner att spannmåls och mjöl tillgångarne i Joensuu (hos handlanderne) komma att tryta och jag tror väl att äfven Kuopio stads handlande göra anspråk på enahanda låneunderstöd om de, vid första öppet vatten, skola kunna förse norra Savolax med spannmål eller mjöl till brödföda. – Tro dock ej att hvarken handlanderne eller allmogen är nöjd med ännämnda metod. Nej, långt derifrån – och både du och jag, som anses med rätta understöda densamma, hafva blifvit här högst impopulära. De förra säga: hvarföre skall styrelsen tvinga oss att utkreditera vårt mjöl åt en allmoge, som aldrig kan återbetala sine lån på bestämd tid; allmogen åter ville hellre taga lån af kronan, än af handlanderne, emedan han tror att kronan öfvar större barmhertighet vid lånens indrifning än handlanderne, hos vilka man dessutom fruktar att de skola missbjuda allmogen på dess landtmannavaror.

Parviainens svar till dig är ganska betecknande alldenstund det är fullkomligen sannt. Ty folket kan knappt handtera en handsåg; än mindre äger det ett slikt verktyg. Derför anhöll också jag, uti min hemställan af den 24 Juli s«enaste» å«r», om ett litet anslag till särskilda slags redskaps anskaffande. Icke bör man i allmänhet förundra sig öfver att folket här icke är slöjdkunnigt. Hvar skulle det hafva lärt sig slöjda? ||Det anslag jag uti min, denna dag afgående hemställan begär till slöjdarbeten, torde nådigast beviljas; ty det anslag som förut erhöles, har visat sig utmärkt välgörande.|| Dock måste jag erkänna att, på senare år, slöjdkunnigheten i södra Karelens betydigen stigit; åtminstone gör man der redan ganska dugliga jordbruksredskap. Det har man lärt sig på Jouhkola.

Angående kornutsädet är jag nog bekymrad och min hemställan i ämnet afgår till Senaten med dagens post. Nog var att förutse, att mycket korn ej skulle inflyta i magasinerna, oaktadt alla uppmaningar dertill. Undsättnings komiteerne torde hafva anskaffat inalles cirka 2 000 tunno«r»; men hvartill förslår det. Det är visst mer än sorgligt att staten alltjemt skall anlitas; men hvad står att göra? Min ställning

är förskräcklig, ty skriket är förfärligt och jag tror, Gud förlåte mig det, värre än nöden är stor. Det är den obesuttna folkklassens rörelse och vandringar som mest vållat detta. Hade det varit möjligt för staten att, såsom jag föreslog, gifva de mindre jordägarene några obetydligare Undsättningslån, så tror jag för visso, att de obesuttne, till stor del, kunnat kvarhållas i sine hem. Men mitt förslag godkändes ej och jag respekterar detta afslag emedan jag aldrig häcklar eller kritiserar styrelsens åtgärder. Man borde dock ej skylla mig för utvandringarne och alla de olyckshändelser som af dem kunna härflyta. En olycka har äfven varit – och den kunde jag ej förutse – att sågägarene inställt nästan all skogsafverkning och nästan allt arbete vid sågarne. Jag räknade på mycken arbetsförtjenst för länets innevånare på detta håll. Tills dato har denna varit högst ringa. Men patronerna säga: »vi hafva ej penningar, vi få hvarken hypotheks eller diskont lån.» – Nog känna de redan Dunckers annons och om penningar fås, är lyckligt.

Allmänheten är underrättad om emottagning i krono uppbördens af Bankens sedlar och jag skall meddela Bankkontoret härstädes, hvad du uppdragit mig. Per telegram skall jag äfven underrätta dig om marksedlar komma att tryta.

Ehuru de mest oroande och nedslående rykten äro satta i omlopp och genom korrespondans artiklar i tidningarne utspridda om ihjälfrusna och ihjälhungerade menniskor under deras tiggare vandringar, har, tills dato, ännu ej en enda anmälan till mig ingått om slika olyckshändelser, hvarken ifrån presterskapet eller kronobetjeningen, som af mig är anbefalld att hvar 14:de dag inrapportera om ställningen inom deras betjenande distrikt. Att, under den uthållande köld, ända till 30° Celsius, vi nu en längre tid haft, månget offer för densamma torde komma att falla, är troligt och med bäfvan öppnar jag de möjligen olycksdigra rapporterna. – Om vi nu blott snart finge sätta i gång de beslutna kanalgräfnings och rensnings arbetena i Nerko och Kiurujoki m. m. så skulle ljusare dagar för oss randas; men ännu har någon befallning härom ej ankommit, hvarken till Distrikts Ingeniören, eller till mig. Måtte äfven spannmåls och mjöltillgångerna hos länets handlande ej komma att taga slut före öppet vatten ty då vore vi förlorade. Ännu finnes tillräckligt, men Österbottningarne fara af med mycket.

Ja Gud hjelpe oss!

Med utmärkt högaktning och sann vänskap

Din
ödmjukaste tjänare
S. H. Antell

Kuopio den 26 Febr. 1866.

Haf godheten meddela dine herrar kollegor, som kunne intressera sig för vår ställning, innehållet af detta bref. – Hos General Guv(ernören) har jag tidtals – redan 3 gånger – officiellt anmält derom,

||Jag bör ej lemna onämndt att handlanden härstädes Ranin skänkt 200 tunnor säd åt de mest nödlidande församlingarne då det förmögna handelshuset Kellgren endast gifvit 30 mattor mjöl.||